mi-o cum o poate primi un

Ilie ILAȘCU.

29 noiembrie, 1992.

Comitetului Internațional al Crucii Roșii

Die Președinte, subsemnatul Ilie Ilașcu, român de origine, cetățean al Republicii Moldova, mă adresez către Comitetul Internațional al Crucii Roșii pentru susținere și ajutor.

Fiind unul din liderii mișcării de eliberare națională (F. P. C. D.), am fost nelegitim arestat de către organele de securitate ale regimului fascisto-comunist rus din Tiraspol și învinuit pe nedrept de «acțiuni teroriste împotriva puterii sovietice».

Timp de o jumătate de an 5 patrioți ai Moldovei îndură cele mai groaznice chinuri în subsolurile staliniste din Tiraspol — pămînt românesc cotropit de imperiul rus cu ajutorul armatei a 14-a.

La Tiraspol s-a născut cu ajutorul forțelor comuniste ruse un regim fascisto-comunist de culoare rubinie, care poate să destabilizeze situația în Balcani și în întreaga Europă.

La Tiraspol se încalcă cele mai elementare drepturi ale omului — dreptul la viață. În aceste teritorii nu au acces nici o misiune internațională, chiar și Comitetului Crucii Roșii Internaționale i-a fost interzisă vizitarea deținuților politici și a prizonierilor de război.

Noi, deținuții politici, sîntem ținuți în cele mai insuportabile condiții: timp de 5 luni nu am fost scos nici o dată la plimbare în aer liber, hrana noastră pe zi constituie nu mai mult de 500 grame, sîntem plini de păduchi și rîie, s-au acutizat multe boli pe care le suportăm cu greu. Am încercat să protestez declarînd greva foamei, dar în cele 26 de zile de grevă nu s-a arătat nici o persoană de răspundere, totul rămînînd neschimbat. Bătăi zilnice, eu de exemplu, aflîndu-mă în lunile iulie-august închis la comenduirea militară a armatei a 14-a ruse am fost de 4 ori supus procedurii de executare prin împușcare (cu gloanțe oarbe, bineînțeles, dar de aceasta aflam după ce «eram executat». La Tiraspol a luat amploare un genocid împotriva populației băștinașe.

Mă adresez Dumneavoastră să ne veniți în ajutor, să ne luați apărarea și să ne ușurați suferințele.

Cu profund respect,
Ilie ILAȘCU.

28 noiembrie 1992.

Către redacțiile ziarelor «Țara», «Moldova Suverană», «Sfatul Țării», «Literatura și Arta», «Glasul Națiunii»

Din momentul în care am declarat greva foamei, persoanele responsabile din așa-zisa republică moldovenească nistreană nu au găsit de cuviință să se întîlnească măcar o singură dată cu mine și cu camarazii mei de luptă (cu excepția șefului închisorii Petrov).

În a 23-a zi de grevă a foamei, seara, și-a făcut apariția ministrul securității al așa-zisei r.m.n. Șevțov (numele lui adevărat este Antiufeev) Vladimir Iurievici, călău din Riga, procurorul separatiștilor Lucik (originar din raionul Ungheni, moldovean) și ministrul securității naționale al Moldovei Calmoi. Despre greva foamei însă sus-numiții nu s-au interesat. Calmoi în genere n-a scos nici un cuvînt, probabil i-a fost interzis să vorbească.

În a 24-a zi de grevă a foamei mi-au permis o întîlnire de 30 min. între patru ochi cu avocatul meu, I. Vozian. În aceeași zi mi-au permis sub supraveghere strictă o întrevedere cu soția mea. Parțial mi-a fost îndeplinit un punct din revendicările mele privitor la plimbare. Au început să mă scoată zilnic la o plimbare de 10—15 minute, dar nu în aer liber, ci în closetul comun al închisorii.

În legătură cu faptul că mie și în special lui A. Lesco ni se înrăutățește starea sănătății și că acest proces ar putea lua un caracter ireversibil și ținînd cont de sfatul avocatului și al soției, am hotărît să încetez temporar, de la 21 noiembrie, greva foamei. A. Lesco a fost internat, cu o săptămînă înainte, în izolatorul sanitar al închisorii, «Zona nr. 2».

Am hotărît în acest fel să-mi păstrez puterile pentru viitorul «proces judiciar» pe care intenționează să ni-l însceneze «Femida» locală și pe care sperăm să-l transformăm într-un proces de condamnare a regimului fascisto-comunist instaurat în raioanele de pe malul stîng cu ajutorul baionetelor armatei a 14-a rusești și a forțelor procomuniste din eșalonul superior al puterii de la Chișinău. Sper că reprezentanții presei democratice vor fi prezenți la acest proces, unde vor putea lua cunoștință de toate metodele staliniste de «anchetare» și de obținere a «mărturiilor» privind comiterea unor crime ce cad sub incidența curiosului articol 63 «Înfăptuirea unor acțiuni teroriste împotriva Puterii Sovietice». La proces vom face publice materiale și mărturii despre amestecul Rusiei în afacerile interne ale Moldovei și României. Vom vorbi despre legăturile secrete dintre eșaloanele superioare neocomuniste ale puterii de la Chișinău, clica lui Smirnov și Moscova chiar în perioada acțiunilor de luptă. Nu vom recunoaște judecătoria așa-zisei r.m.n., vom participa la proces numai dacă acesta va fi organizat de judecătoria Republicii Moldova sau de o instanță internațională (excepțînd Rusia și Ucraina).

Vreau să le mulțumesc, prin intermediul mijloacelor de informare în masă, lui A. Lesco, A. Ivanțoc, T. Petrov (Popa) pentru solidaritate și să-i rog să înceteze greva foamei, pentru binele nostru și pentru realizarea ideilor noastre.

De asemenea mulțumim pentru sprijin și demersuri privind eliberarea noastră tuturor organizațiilor social-politice din Moldova și de peste hotare. Cu toată blocada informațională, pînă la noi ajunge, prin intermediul patrioților tiraspoleni, aproape toată informația despre ceea ce se întîmplă în Moldova și chiar și cîteva numere ale ziarelor «Țara», «Nezavisimaia Moldova», «Literatura și arta», «Glasul națiunii», «Pacea civică», «Viața satului» ș.a. Regret atitudinea agrarienilor și a Partidului social-democrat față de problema noastră și a Transnistriei în general, dar Dumnezeu va răsplăti pe fiecare după merit și istoria îi va pune pe toți la locul lor.

Vreau să precizez că pînă în momentul de față eu, Șt. Urîtu și A. Lesco nu am dat nici un fel de «mărturii». A. Ivanțoc și T. Petrov au «recunoscut» niște mărturii sub tortură și sub influența preparatelor chimice psihotrope. Toate aceste «mărturii» se datorează provocatorului V. Garbuz, care lucrează de doi ani pentru serviciile secrete ale lui Smirnov, precum și scenariului fabricat de securitatea așa-zisei r.m.n. În toate procesele verbale ale interogatorului meu am scris o singură frază: «Sînt cetățean al Republicii Moldova». Voi răspunde numai la întrebările organelor constituționale ale Republicii Moldova. Nu recunosc așa-zisa r.m.n. și structurile ei create în mod ilegal. Nu eu, ci voi sînteți criminali de stat și locul vostru este pe banca acuzaților, și nu în postura de judecători.

Rămîi cu bine, popor român. Eu te iubesc.

Ilie ILAȘCU.

24 noiembrie 1992.

Tiraspol, Camera pentru detenție preventivă a Secției orășenești a afacerilor interne, celula nr. 12.